

Les famílies dels Combatents

Urgeix que el poble de Vilafranca prengui el màxim interès en que les famílies dels qui són demanats a files no pateixin les conseqüències afroses de la misèria.

Urgeix que els obrers donguem, no ja les facilitats, sinó l'apoi incondicional, als nostres Comitès d'Organització, de Front Popular, i al Municipi, perquè puguin donar sol·lució al problema d'abastament d'aquestes famílies.

Cal per això que les cases Industrials, (col·lectivitats, cooperatives i privades) pasin les que les seves disponibilitats ho permetin el suplement del jornal als companys que sels hagin anat al front, cal que'ls qui restem a la Reraguarda, no pensem en fer-nos *auments de sou* mentre els familiars dels nostres companys pasin *calamitats i gana*.

Vol dir això que no pot ésser just, ni digne, que mentre una casa no passi res als familiars dels qui te al front, els que quedin s'aumentin el sou, vol dir això que si al front aquest companys, fan el sacrifici de llurs vides, nosaltres a la Reraguarda forsosament devem cuidarnos de les seves famílies.

Deiem: Guerra als derrotistes, i derrotista ho és també el que a la Reraguarda, amb el nom que sigui s'aprofita del sacrifici dels seus germans de treball i deixa en l'indigència les famílies d'aquets germans.

[Tots a col·laborar en la noble tasca empresa per la nostre organització, i que amb carinyo a acceptat el Front Popular Antifeixista amb col·laboració del nostre Municipi, que ningú deixi de satisfer la seva aportació, i el que ho faci, cataloguemlo com un derrotista, com un traïdor.

Notes Pregades

E' Comisariat d'Educació Física i Esports de la Generalitat, fa aviennt a tots els alcaldes de Catalunya, que, el termini per a pendre part en el concurs obert per Decret del 17 març últim per a la construcció o millorament de sis camps d'esports i d'educació física, ha estat ampliat fins al 31 del mes que som, segons ordre del Honorable Conseller de Cultura de la Generalitat apareguda al Diari Oficial del 7 del actual com a conseqüència d'aquesta disposició s'admetran les memories i projectes, fins a la data indicada a les oficines del Comisariat Avinguda 14 d'abril.

Socors Roig de Catalunya

Comitè Comarcal de Vilafranca

Cedirà habitacions a família que puga encarregar-se de rebre recados.

Informarán Angel Guimerà núm, 56, diumenges de 11 a 12 del matí i dies feiners de 7 a 8 de la tarda.

Ara, Hitler, no té raó

De les accions portades a cap i propòsits expressats en política internacional per Hitler, d'ençà de l'adveniment al poder, aquests propòsits d'ara d'amenaça sobre Xecoslovàquia, arran del problema de les minories, és el menys popular de tot el que ha realitzat. Dir popular, volem dir justificable.

Hitler d'ençà que té el poder, ha rescatat, —no hem de discutir ara de quina manera— la zona del Sarre; ha trencat els pactes posant en marxa el rearmament d'Alemanya i establint el servei militar obligatori; ha militaritzat la zona Renana malgrat els tractats prohibitius; ha ocupat Àustria... Hitler ha tingut l'habilitat, de realitzar tot això, en nom de l'emancipació de la dignitat nacional, la qual cosa, li ha permès de guanyar-se en política internacional una certa confiança del poble, que en política interior, els dictadors, no poden aconseguir mai.

Hitler fins ara, amb aquest motiu, els problemes els ha pogut plantejar i resoldre amb una simplicitat admirable: que aquest tros de terreny era d'Alemanya; doncs jo el reivindico: que França, que Itàlia, que Anglaterra... han mantingut després de la gran guerra llur exèrcit; doncs jo reivindico també el dret de poder posseir-ne un: que no hi ha cap nació que dins de la seva jurisdicció tractats internacionals l'imposen restriccions en matèria de militarització; doncs jo reivindico el dret per Alemanya de tenir plena sobirania en tot el territori nacional... D'aquesta manera, Hitler, fins ara, tan si porta bones intencions com si no les té gaire bones: tan si trenca en detriment del dret tots els pactes i tractats establerts, com si no els trenca, les seves accions pot justificar-les davant del seu poble, en nom de l'orgull i dignitat nacional.

Hitler, per damunt de tots els dictadors europeus, té un avantatge que els altres no tenen. Ell les seves accions pot disfogar-les i donar-les-hi el caràcter de reivindicació. Els Mussolinis, en canvi, cada acció que realitzen no reivindiquen, ans al contrari, agredeixen, usurpeixen, atropellen.

Quan Hitler, llavors del plebiscit del Sarre, va fer aquella propaganda d'atament dels sentiments nacionals fins a l'exacerbació per a la reincorporació d'aquest tros de terreny al Reich, internacionalment no agredia ni atropellava a ningú: reivindicava. El mateix pot dir-se, quan el rearmament i la implantació del servei militar

obligatsri, etc. etc. Per això, l'opinió interior d'Alemanya li ha donat fins ara la raó, malgrat les diferències ideològiques irreconciliables, que en política interior, indiscutiblement, deuen subsistir.

I seguiria encara tenint raó, ara, en el problema de Xecoslovàquia, si no oblidés—oblit intencional—que l'Alemanya irredenta té altres problemes, molt més greus que aquest del sudetes, que demanen ràpida solució.

En certa manera Hitler té raó, quan diu que no tolerarà que cap poble alemany fora del domini del III Reich, hagi de sofrir una humiliació en la seva llengua pròpia, en els seus costums, i en la seva constitució civil.

El cas dels sudetes de Xecoslovàquia, des d'un punt de vista moral, pot haver-hi raó i motiu de preocupació en el sentiment del poble alemany però; per què Hitler no comença per redimir la vida dels Alemanys del Tirol que estan sotmesos sota el jou del seu amic Mussolini? La vida d'aquest mil·lions d'habitants alemanys que poblen el Tirol austríac, cedit i enxionat a Itàlia després de la gran guerra, és molt més humiliant que no pas el sudetes a Xecoslovàquia. Com pot donar una major gravetat en el cas dels sudetes, que els és permès l'ús de llur llengua pròpia, llurs costums, llur premsa i àdhuc llur partit, que en el cas dels alemanys del Tirol que tot això els és negat?

Ara, Hitler, evidentment no té raó. No té raó, perquè s'entesta a anar en ajut d'uns alemanys, quan n'hi ha d'altres, que per llur vida més oprimida i vexada exigeix mesures apremiants que els redimeixi de les urpes del tirà.

Ha d'ésser una humiliació per Hitler que li puguin fer observar això! Com el deu odiar Hitler a Mussolini!

Farà bé Hitler d'esperar que Chamberlain i Daladier li'n fassin un bon aranjament. No li toca cap més remei, del contrari si opta per solucionar aquest problema amb l'espectacularitat i provocació que li és característica, haurà de topa amb Moscou. La por de Moscou farà possible que per primera vegada no es repeteixi allò del fet consumat. El feixisme, al capdavant, es veu que necessita allò que deia Mijaia dies enrera: mascles.

FALK

Visat per la Censura

La carta de un padre antifascista

Queridos hijos y apreciables combatientes de la libertad.

Salud:

He recibido vuestra carta, la he leído, la he releído y la enseño a todo el mundo, (a mamá se la mando hoy pues está en la Clínica de Maternología aguardando).

Digo que la enseño a todo el mundo, porque es orgullo de padres el tener hijos combatientes en esta guerra a muerte contra todos los fascismos (y siento bien esta frase porque no cesaremos hasta aplastar la bestia fascista en todos los frentes).

Y más orgullosos y satisfechos, si estos hijos son combatientes tanto con el cerebro que con el músculo, con un ideal perenne, tenaz, persistente, puro de toda corrupción (cuidado pues el hombre es corruptible).

Vosotros sabéis que yo he estado en el frente a principios de la Revolución guiado por un Ideal de elevación humana y de máxima solidaridad. Los siete meses que estuve, nunca pudieron contagiarme en los momentos que tenía de ocio (si es que tenía pues siempre me ocupaba en ayudar a llevar camillas y plegar vendas y estimular a los heridos y darles aquel calor de hermanos que tanto necesitan). Pues bien, yo os recomiendo una cosa: Que nunca vuestros ratos de ocio sirvan para emplearlos en el abandono del Yo, la dejadez, la falta de higiene tan necesaria en la trinchera como en el cuartel.

Lucháis por la vida y todos los momentos de vuestra lucha deben dignificar esta vida misma. Lucháis por la libertad, pues bien, todos los momentos de vuestra lucha deben dignificar esta libertad por la cual lucháis, no confundiendo con el libertinaje.

¿Métodos para no dejarse influenciar por los atractivos nefastos y corrompidos de la sociedad burguesa?

Empleando el tiempo vacante con la higiene, la lectura, la limpieza de las armas, vestidos, za-

patos, (estos últimos detalles ayudan a la conservación de los mismos lo que garantizan su buen funcionamiento y conservación base de todo triunfo i economía) tan necesaria en una guerra.

Una manera de emplear el tiempo es la de enseñar a leer o escribir a los compañeros que no saben o bien, escribir y leerles las cartas a los compañeros que por culpa de la sociedad han quedado analfabetos (y de estos encontrareis muchos). Si conocéis el funcionamiento de una arma, emplear el tiempo en aprender el funcionamiento de otras armas si se tienen facilidades, podrá seros de gran utilidad en un combate.

Otro método para no aburrirse (el aburrimiento es causa del embrutecimiento del individuo) es el de organizar charlas comentando algún folleto o libro, periódico o revistas, con este método puede uno enseñar y al mismo tiempo aprender.

Esta guerra es una guerra, donde el Capitalismo se aprovechará (al menos el capitalismo español) ya que el fascismo es la última arma del Capitalismo mundial, y por eso debemos no cesar ni hacer ningún alto en la lucha pues es la continuación de tantas luchas sostenidas por el Proletariado mundial contra sus opresores y peores enemigos.

He aquí, donde debe basarse vuestra confianza en el triunfo; y para asegurar este mismo triunfo, debéis honrarlo con vuestra conducta de sanos y convencidos combatientes, idealistas que el día de mañana continuarán la trayectoria trazada por el sacrificio de los que cayeron en el camino y que antes de cerrar los ojos al Mundo viviente, ofrendaron la última sonrisa al Ideal por el cual luchaban, prometedora de una sociedad más justa, humana y pura.

No quiero dejaros sin mandaros un saludo de todos los compañeros y para todos los compañeros. Un fuerte abrazo de vuestra madre, que se siente madre de todos los que están luchando, besos y abrazos de vuestros hermanitos y este vuestro padre un fuerte apretón de manos.

X. X.

Así escriben los antifascistas de corazón.

Junta Local d'ajut als familiars dels combatents

Front Popular

Consell Municipal

Cap català, cap antifeixista pot permetre que manqui el necessari als familiars dels nostres combatents.

El combatent, que ofrena la vida per la nostra llibertat i independència ha de tenir la seguretat que els seus familiars són degudament atesos per nosaltres.

Per portar a cap aquesta obra d'ajut d'una manera digne i eficaç, el Front Popular junt amb el Consell Municipal, han acordat establir una quota d'ajut la qual permetrà amb un petit esforç per part de tots realitzar l'obra magnífica de solidaritat efectiva del Front i la Reraguarda.

Aquesta quota es cobrarà simultàniament amb la corresponent a la Junta de Defensa Passiva i tindrà la mateixa quantia que aquella amb lleugeres modificacions que afecten a la tributació del comerç i l'indústria.

A part la tributació esmentada, s'admetran donatius voluntaris amb la mateixa necessitat a totes les Organitzacions Sindicals i Partits Polítics de la nostra vila.

La quantia del subsidi que en cada cas es concedeixi, estarà en relació a les necessitats de cada família i amb les possibilitats que permeti la recaptació.

Es consideraran famílies necessitades aquelles que tinguin al cap de casa al Front i no tinguin cap altre ingrés que el que aquell aportava.

Si la família del movilitzat té algun ingrés que sense constituir un jornal ajudi al sosteniment de la família, es descomptarà del subsidi la quantitat que ingressin.

Tot receptor de subsidis vindrà obligat a manifestar a la Junta administrativa de l'Ajut, les quantitats que li siguin trameses pel familiar mobilitzat, a l'objecte de descomptar aquesta quantitat, del subsidi que li correspongui.

Vilafranca del Penedès, maig del 1938.

NOTA: Les famílies per cobrar el subsidi, serà precis que passin abans per el Sindicat que pertanyi el seu company, on els hi estedran l'aval corresponent com a família necessitada,

CARNET SINDICAL

La Federació Local de Sindicats, prega en gran manera a les Juntes dels Sindicats, prenguin amb el màxim interès, el compondre les llistes dels companys que tinguin complir llurs deures militars, per facilitar el control exacte de llurs famílies i necessitats.

El Comitè

Convocatòria

A todos los compañeros pertenecientes a la Industria Sanitaria (C. N. T.), se les convoca por la presente a la reunión general extraordinaria de constitución del SINDICATO DE LA INDUSTRIA DE SANIDAD ASISTENCIA SOCIAL E HIGIENE, que tendrá lugar el día 29 de Mayo de 1938, en la Federación Local de Sindicatos, Rambla Pi y Margall, 25.

La INDUSTRIA SANITARIA es uno de los puntales más firmes para la consecución de la victoria contra los invasores, por lo tanto esperamos tu colaboración y asistencia a esta reunión que ha de plasmar en realidad nuestros anhelos.

La Junta Provisional Organizadora

VISAT PER LA CENSURA